



PERSBERICHT

Verplichte Regeling Derdebetaler: ook in Frankrijk

Brussel, 11 juni 2015

De oppositiebeweging tegen de Gezondheidswet in Frankrijk heeft heel het land gemobiliseerd. Elke regio strijdt en de weerstand wordt alsmaar groter. De regering van François Hollande geeft geen duimbreed toe. In de socialistische filosofie staat de arts ten dienste van de Staat en niet van de patiënt.

Elkeen verhardt in zijn positie.

De Franse artsen, gesteund door de patiënten, vechten reeds meer dan zes maanden samen met de andere gezondheidsbeoefenaars. De inzet is de autonomie van de artsen, de arts/patiëntrelatie en de geneeskunde ten dienste van de patiënt.

Ze hebben reeds de straten van Parijs en van diverse metropolen doen vollopen. Ook hebben zij al een staking georganiseerd zonder evenwel hun patiënten schade te berokken. Zij zijn vastberaden. Vastberaden weerstand te bieden, en hun ethiek, alsook hun bestaansrecht en hun patiënten, te verdedigen. Nu reeds hebben zij besloten door te gaan tot het einde toe. Het behoud van de Gezondheidswet zal leiden tot burgerlijke ongehoorzaamheid. Dit werd reeds besloten.

Wij hebben onze Franse collegae ontmoet die dezelfde problemen als wij ondervinden, met een toch wel anders gekleurde regering. U ziet het, of ze nu rechts of links zijn, de regeringen blijken allen anti-arts te zijn. Het is begrijpelijk, de arts, die aan de zieke voorschrijft wat hij nodig heeft, genereert uitgaven die de budgetten van de gezondheidszorg doen toenemen.

De artsen zijn door niemand bemind. Nochtans zijn zij de enige verdedigers van de patiënten en uit alle opiniepeilingen blijkt dat zij een van de weinige beroepsgroepen zijn die het vertrouwen van het publiek genieten, in tegenstelling tot de politici. Zij moeten hun waardigheid bewaren en niet toegeven aan de aanvallen en bedreigingen die zij ondergaan.

De Franse artsen herinneren er aan dat de eed van Hypocrates stelt « ik zal de noodzakelijke onafhankelijkheid om mijn taak uit te voeren bewaren ». Dit is voor hen niet onderhandelbaar. Zij verwijzen ook naar de strijd van de Belgische artsen in 1964, die de onafhankelijkheid van ons beroep heeft gevrijwaard. Dit is een voorbeeld voor hen.

Laten we deze voorbeeldfunctie niet verliezen en dezelfde weerstand bieden als onze voorgangers.

Dokter Roland LEMYE